



REDAKSJONSKOMITÈ:

- Øyvind Schnell
- Olav Mariendal
- Arne Kristoffersen (web. Ansv.)
- Håkon Rønnevig (ansv. red.)



Odd Fellow Ordenen
Gjøvik



Tildeling av 25-års Veteranjuvel - DSS Johnny Lund



Bak fra venstre: Fung. Indre Vakt, Storrepresentant Tore Engen, Fung. Kapellan Stor-skattemester Paal Østmo, Fung. Undermester, Dep. Stor Sire Geir Småvik, Stor Marshall, Tore Fredrik Gruner, Fung. Eks Overmester, Eks DSS Odd Gulbrandsen
Foran fra venstre Stor Sire Morten Buan, jubilaranten bror DSS Johnny Lund og Overmester Jan Erik Karlsen.

Tildelingen av 25-års Veteranjuvel til bror DSS Johnny Lund skjedde under høytidelig overrekkelse i logesalen 23.11 2017. På bildet ser vi de som deltok i seremonien.

Redaksjonen takker alle som har gitt god tilbakemelding på PB-Posten nettavis i oktober 2017. Vi skal fortsette å utvikle innholdet i vår logeavis. Bl.a. vil vi presentere minst to av våre brødre i intervjuer fremover og også starte opp med en reiseblogg som vi etter hvert ønsker bidrag til.

For øvrig: Vi oppfordrer alle til å bidra med stoff til PB-Posten - send direkte til: haakon-roennevig@gmail.com

På forhånd takk.
Redaksjonen



PB-Posten i samtale med bror Stor Sire Morten Buan

Før logemøtet på Gjøvik startet torsdag 23. november 2017 fikk PB-Posten anledning til en samtale med vår Stor Sire Morten Buan. Sammen med sine Storembedsmenn var Stor Sire kommet for å lede overrekkelsen av Veteranjuvel til logens egen bror DSS Johnny Lund.

Samtalen hadde to utgangspunkter. Det ene var å bli nærmere kjent med personen Morten Buan, det andre var å høre hvilke tanker Stor Sire gjør seg om Ordenens innhold på almene viktige områder.

Morten Buan bor i Oslo, nærmere bestemt Eckersbergsgate på Frogner med Ordenshuset i Stortingsgata innen fots rekkevidde. Morten er gift og har tre barn. Det skinner så vidt igjennom dialektformen at dette ikke er en ektefødt Frognerborger. Opprinnelig fødested er Orkanger hvor også oppveksten hans har vært. Han kom til Oslo hvor han gjennomførte Krigsskolen. Det ble innfallsporten til 20 år i Forsvaret som offiser, nærmere bestemt Hæren.

Morten Buan forteller på spørsmålet : Han ble tatt opp i Loge nr. 56 Johan Middelton for 32 år siden. Dette er en loge som holder til i Ordenshuset i Oslo. Her er han fadder til mange brødre, noen av disse tilhører Embedskollegiet. Det kommer etter hvert tydeligere fram at bakgrunnen vårt intervjuobjekt

har er i stor grad tuftet på utøvelse av ledelse i ulike sammenhenger. Det begynte med Speideren – noe han stolt forteller han var med å bygge opp.

Det må også nevnes at Morten Buan var med å stifte Loge nr. 139 Kong Haakon 27.november 2001 – en del år før sin tid som Stor Sire. Buan er engasjert i flere organisasjoner og inntrykket er at dette er en meget aktiv person.

Morten Buan brøt opp fra Forsvaret og fortsatte sin karriere i det private næringsliv. Her fortsatte han sitt lederskap – særlig gjaldt det innenfor området HR. Det betyr Human Resources og er en sentral del av organisasjonens ledelse og organisering av «den menneskelige kapital» . Gjennom vurdering av ansettelsesbehov og utnyttelse av rett kompetanse på rett sted, personalbehandling generelt og tilpasning til gjeldende lovverk er hovedmålet å søke å tilføre organisasjonen størst mulig kostnadseffektivitet på personalsiden.

Bedrifter Buan nevner i forbindelse med sitt tidligere lederskap er Orkla, NSB, Ullevål Sykehus i tillegg til Røde Kors. Mitt inntrykk er at de alle har nydt godt av kompetansen fra en person med solide egenskaper og erfaring innen ledelse og HR-området. Han fremtrer med sin menneskekunnskap og behandling av de han leder.



Det er derfor nærliggende å stille følgende spørsmål :
Hvilke egenskaper og menneskelig helhetsinntrykk passer best når nytt medlem skal vurderes for opptak i vår Orden?

Det finnes selvsagt ingen resept på det, fortsetter Buan. Noen ganger merker man at den personen som skal vurderes har et genuint ønske ut fra de verdier Ordenen står for og ut fra det sosiale broderfelleskapet om å starte et logeliv. Morten Buan bruker uttrykkene «hel ved» og « magesfølelse» for å beskrive inntrykk av et potensielt nytt medlem. Noen mener det er en viss type mennesker som passer inn i vår Orden og som er villig til å gå den veien vi kjenner.

Til hva er de mest sentrale oppgavene Morten Buan møter svarer han at i tillegg til det overordnede ansvaret for organisasjonens arbeid går mye ut på å reise rundt til de enkelte logene og delta i seremonier som det å overrekke Veteranjuvel her.

Vi kommer inn på sentrale lederegenskaper som det å kommunisere med organisasjonens medlemmer. Særlig gjelder det gjennom egen person å bidra til å skape den entusiasmen som er så viktig innenfor en frivillig organisasjon som Odd Fellow Ordenen.

I samtales løp kommer Stor Sire Morten Buan inn på det å være synlig og se hverandre. Det betyr mye for miljøet i logen og ikke minst for tilhørigheten og integreringen av nye brødre. Logen skal være et sted der både eldre og yngre brødre føler seg hjemme og trives i broderfelleskapet.

Kanskje er det viktigere i enkelte logesammenhenger å legge mer vekt på etikken enn etiketten. Kvaliteten på logesalens aktiviteter og gjennomføringen spiller selvsagt inn på opplevelsen , men det er etikkens farvann logens primært hviler grunnlaget på.

Hvilke ønsker har du for fremtiden, Bror Stor Sire ?

På vegne av organisasjonen må vi tenke rekruttering. Tendensen liknende organisasjoner utfordres på er et synkende antall medlemstall. Vår egen organisasjon er avhengig av å være levedyktig inn i fremtiden. Situasjonen vår med medlemstall er at den er noenlunde stabil. Det å kunne utvikle oss som mennesker gjennom fortsatt logearbeid er å gi et viktig bidrag til det samfunnet vi lever i. Til slutt takker vi vår Bror Stor Sire for samtalen og ønsker ham lykke til videre.

Håkon Rønnevig, redaktør

Redaktørens hjørne



Kjære leser

NÅ er endelig jula her. Det er nå vi gjerne opplever de første snøfuggene dekker frosne plener med sine hvite duker av snøkrystaller før høytiden er over oss.

Det er nå vi puster inn lukten av røkelse og myrra blandet med dufte av stekt ribbe - og

kjenner de første smakebitene av svor i hevet tilstand.

Det er nå vi skimter lyset fra julestjerna over taket der a jordmor Matja bor.

Og husker vi riktig gjelder det alle små firbeinte: hold dere unna fella og pass dere for den! For nå skal vi feire jul igjen.

Så er vi på terskelen til høytiden atter en gang etter flere måneder med juleforberedelser. Vi kjenner fortsatt litt av spenningen og forventningen fra barnsben av. Så har vi vært gjennom oktober og annonser med gryende tilbud på julebrus, novembers media kjør om hva som må til for at jula skal bli vellykket og desember med stadig påminnelse om hvordan vi lager julemat i kulinariske former.

Stig Johansson, svensk forfatter, uttrykte en gang følgende: «Alle disse dagar som kom ock gikk - inte visste jag at de var selve livet».

Men det var før facebook, instagram, twitter og de utallige nyhetskanalene invaderte «disse dagar», for juleforberedelsene ga oss flere måneders aktivitet i mørketida. En gang i

dampradioens tid var det et program som hette «som dagene går». I vår radiohverdag kan et slikt program like godt hete: «som dagene flyer». Hvem vil henge etter juleforberedelsene og det nære felleskap når klokken ringer inn ?

De fleste ønsker å være en del av felleskapet denne kvelden. Tradisjoner står for fall, men denne ene kvelden som vi gjerne måker snø inn til naboens dør eller kler på oss nisseutstyr og lager seremoni foran de helt små barneøyne, denne kvelden ønsker vi hverandre god jul – langt innenfor helligdommens dører.

La oss finne fram til hverandre i mørketida. Kanskje passer våre idealer i Ordenen godt inn i vårt eget felleskap der vi bor. Bør vi minne hverandre om at alle disse «logedagar som kom ock gikk» dette året favner om viktige deler av hverdagene våre og har stått for brubygging langt inn i vårt eget broderfelleskap.

PB-Postens desember-utgave har fått med 3 intervjuer, fra Ordenens aller øverste leder til to gode brødre i vår egen loge. Vår nyslåtte 25-års veteran hilser, det samme gjør Bror Overmester og Bror Storrepresentant, alle med julehilsninger. Bror Eks OM Øyvind Schnell har to innlegg , om «Venner», litt fersk statistikk om alder samt bidrag fra vår venneloge i Viborg, undertegnede har innslag om Venneaften, Nemd for omsorg, etisk post med tittel «så lenge skuta kan gå» . Til slutt innslag om Odd Fellow gården.

Redaksjonen tenner et lys for syke brødre og for de som er gått bort.

Vi ønske alle brødrene en riktig god jul og et godt nytt år. Ta godt vare på dine nærmeste, dine venner, dine naboer, dine arbeidskolleger og dine logebrødre. Og glem aldri budordene. Aldri.

Håkon Rønnevig, redaktør



Dikt av Hans Børli

Hvis du i livets grove strid
ikke fortaper din finhet,
hvis du tungt til væpnet kamp
kan stå i gryet å tyde
blomsters språk
og fuglers tale
Ja - hvis det nær din styrke
skjelver en vekhet
lik linneaens varsomme klokke
inn ved gropet, jordkrøkt fururot
da først er du mann
og menneske i menneskenes land

* Du kan glemme de du har delt
latter med -
men aldri de du har delt tårer
med.

* Det er dine holdninger og dine
handling når du er alene som
forteller hvem du virkelig er

Bror Overmester har ordet!



Jeg takker alle valgte som utnevnte embedsmenn og aktører som på en fremragende måte har løst sine oppgaver så langt i denne perioden. Det bidrar til at jobben i Embedskollegiet blir både enklere og mer inspirerende. Takk også til brødre i valgte og utnevnte nemder samt alle dere som trofast møter opp og bidrar til å skape gode og innholdsrike logemøter. Uten alle dere vil ikke logens indre liv fungere.

Høytiden nærmer seg. Våre ettertanker i denne tiden vil prege mye av våre tanker og handlinger. Mange vil feire høytiden slik vi har gjort i alle år. Noen vil også sørge over de som er gått bort blant slekt og venner eller bekymre seg over utfordringer verden befinner seg i. Tilbake sitter også noen igjen i ensomhet og prøve å komme seg gjennom julehøytiden.

Brødre, vi må alle stå på i det gode arbeidet Odd Fellow Orden gir oss mulighet til. Vi bør møte så ofte vi kan, det gir en kontinuitet i vår egen utvikling i vår Orden mot det å bli bedre om mer menneskekjærlige.

Jeg ønsker alle brødre med familie og venner en riktig god og fredfull jul. Som en påminnelse til alle som ønsker å kjenne på de gode følelsene, er det viktig i tiden fremover å tenke på at det er ventetiden som er best. Ofte er gleden kort når det man ønsker seg blir oppfylt.

Med positive tanker gror det positive ord som igjen resulterer i gode gjerninger slik som brødrene i loge nr. 99 Petrus Beyer viser.

Jeg takker alle for tilliten dere viser meg og Embedskollegiet så langt gjennom 2-års perioden. Jeg kan forsikre at vi etter beste evne vil stå på i arbeidet for Odd Fellow Ordenen i logen vår.

Med broderlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Jan Erik Karlsen
Overmester



Odd Fellow Gården.

Informasjon fra styret i Odd Fellow Gården.
Arbeid for å videreutvikle og ta vare på Ordenshuset.

2017 nærmer seg slutten og logene tar snart en velfortjent juleferie. Den 26. april ble det avholdt årsmøte i kjellerstuen med valg av nye styremedlemmer og huskomite. Årsmøte ble gjennomført som normalt med gjennomgang av styrets beretning, regnskap og valg.

Ida H. Grindstrand (Styreleder) og Dag Kvernsveen (Sekretær) takket av etter mange år med flott innsats i styret. Disse ble erstattet med Lars Schjøll (Styreleder) og Eivind Tøftum (Kasserer). Ny leder i huskomiteen ble også valgt, her gikk Hans H. Wold ut og ble erstattet av John H Aaslund som ny leder. Jeg vil takke alle nye og gamle medlemmer for deres innsats i styret/huskomite, disse bidrar til at huset blir passet på og nødvendige arbeider utført.

Av større jobber har vi planer for følgende saker: Nytt stollager, bygg av søppelhus, muligheter for flere p-plasser og

oppgradering av dametoalettet. Dette krever en del penger og styret jobber med finansiering for å gjennomføre dette.

Styret har i høst investert i nytt dekketøy til kjøkkenet og nye hvitevarer er på plass.

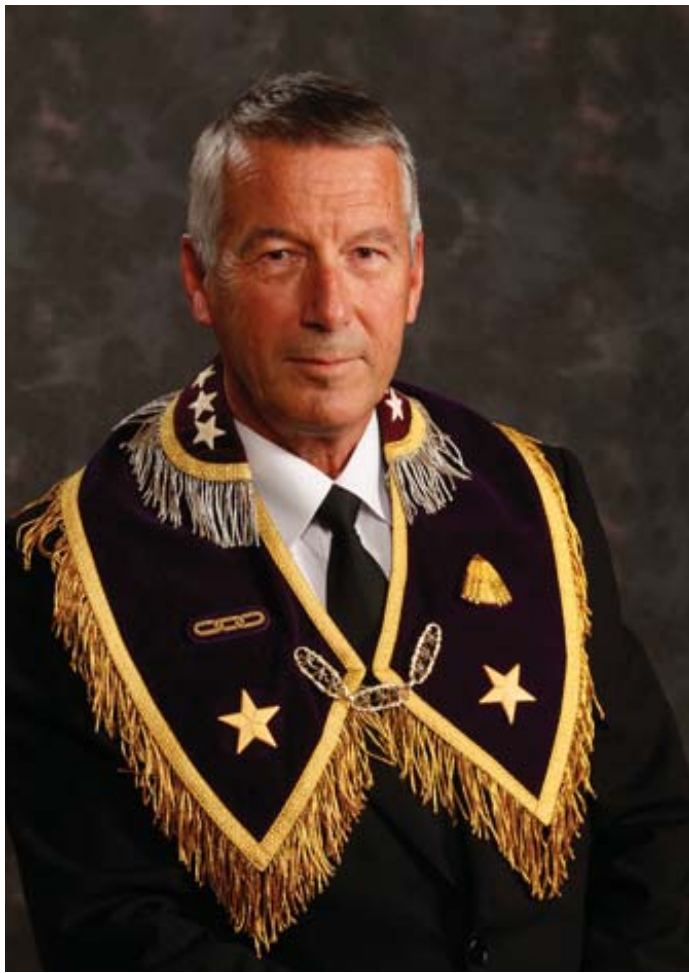
Vi fikk i mars 2017 nye drivere på kjøkkenet etter mange år med «gutta i dampen».

Det har vært noen utfordringer i starten og styret jobber sammen med alle UM med å finne gode løsninger, slik at våre ettermøter fortsatt skal ha god mat til riktig pris.

Vi i styret takker alle i Petrus Beyer for et godt samarbeide, og ønsker alle medlemmene en riktig Godt Jul og et Godt Nytt år.

For Styret i OFG SA
Lars Schjøll-styreleder.

Hilsning fra vår bror DSS Johnny Lund



God brødre!

Julen nærmer seg og vi går mot slutten på 2017.

Min embedsperiode som Distrikts Stor Sire går også inn i sitt siste år. Jeg ble valgt til dette høytidelige og viktige embede for perioden 2014 -2018.

Dette har vært, og er, en meget interessant periode av mitt logeliv. Jeg har fått gleden av å være bror Stor Sires forlengede arm i vårt distrikt, som omfatter Hedmark og Oppland, unntatt Kongsvinger.

På mine turer rundt i vårt vide distrikt har jeg hatt gleden av å bli kjent med mange flotte Odd Fellow brødre, og her knyttet gode relasjoner.

Jeg har deltatt på flere Storebedsmansmøter i Storlogen, der alle DSSer fra hele landet deltar, både Rebekka og Odd Fellow.

Her drøftes bl.a våre felles problemer og utfordringer. Det legges planer for årene fremover. Vi satte også i gang en Landssak, bygging av en ny redningsbåt til Rednings-selskapet.

Denne Landssaken er et mektig løft, men vi har jo som mål å klare dette, og vi er allerede meget godt i gang.

Her har det også vært hyggelig å bli kjent med Storlogens embedsmenn, og også DSSer fra hele landet.

Det er mye flinke og dedikerte mennesker som jobber for vår Orden.

Jeg har også fått deltatt på møte i Den Europeiske Storloge. Dette var litt spesielt. Det meste her foregår på engelsk, da det er representanter fra mange europeiske land, i tillegg fra Australia og USA.

Disse møtene legges i forskjellige land hvert annet år.

På siste Storebedsmannsmøtet ble det brukt noe tid på det kommende Storlogemøtet i juni 2018.

Her vil det som vanlig komme opp en del forslag fra hele landet, - det skal også holdes valg på nye Storebedsmenn, så dette blir et spennende møte.

Ellers er det på sentralt hold i gang med arbeidet vedr planlegging av det spesielle året 2019.

Da skal vi avslutte Landssaken, med dåp av ny båt i Oslo i april.

Vår Orden feirer 200 år. Dette skal bl.a. markeres i Stavanger i juni.

Nesten samtidig er det sangerstevne for Odd Fellow Kor i Stavanger.

Videre skal Leirens 100 års jubileum markeres senere på året.

Den 23.11 i år var en stor høytidsdag for meg. Da fikk jeg min 25 års Veteranjuvel. Det kom 4 Storebedsmenn med bror Stor Sire i spissen, og de gjennomførte en fin seremoni.

Det var også meget hyggelig at så mange egne brødre og mange gjester møtte opp.

Det varmet mitt hjerte.

Takk til dere alle!

Jeg vil til slutt få takke alle brødrene for god støtte, og ønsker alle brødre og deres familier en riktig God Jul, og et spennende Godt Nytt År!

Med broderlig hilsen

Johnny Lund

Nemd for omsorg:



Når høstens farger viser seg fram og hagene rundt venter på sitt siste stell før vinterens kappe legger seg over plener, busker og trær da er det tid for nemd for omsorg å trå til der hjelpen trengs.

Denne gang er det vår gode bror Eirik og hans kone Nanni som etter en hel sommer med mye opphold i hagen får bistand til den store opprydningen.

Som følge av at høsten har gjort sin inntreden og vedlikeholdet med hage og hus har blitt et årlig og nødvendig tiltak er nemdas plikter blitt en årlig og gledelig fysisk øvelse til beste for våre brødre som trenger det.

I PB-Postens tilstedeværelse følger også motorsag, hengere og raker som håndteres av hjelpende hender. To store busker står igjen med bare stubbene. Høye hekketrær blir raskt kappet og mer av himmelen kommer til syne. Men som Eirik sier så er buskene langs veien god å ha som støyskjerm, så de skal ikke kappes noe mer enn noen små dusin centimetre.

Den første vi møtte var Bror Kjell Vangestad som har fått sin egen arbeidsseksjon av den store hagen. Han hiver klaser med buskgreiner opp i hengeren, mens Bror Truls Johnsrud bruker både kjøkkentrapp og motorsag. Som til en demonstrasjon starter den hver gang på første rykk, noe den bør gjøre i det høye tempoet Truls har lagt opp til.

På grunn av intense regnbyger dagen før ble det til at noen startet i dag og noen dagen etter. Geir Halmrast er formann i nemda og har vært med på å tilrettelegge arbeidet. Geir kan fortelle at det var 10 brødre som deltok. I statistikkens tjeneste fortsetter han med at det gikk med 34 avrundede timer og det ble kjørt bort 4 hele lass med hageavfall.

Som kvittering for den flotte innsatsen serverte Nanni nydelig eplekake, krem, kanelboller, kaffe og te. Om ikke det var nok holdt Eirik en flott takketale på vegne av Nanni og seg selv. Som Geir uttrykker det, så var det for alle som deltok dette bare en stor glede. En god erfaring er det å være så mange om jobben.

Håkon Rønnevig, redaktør



Venneaften torsdag 26. oktober

Den mye omtalte venneaften i loge nr. 99 Petrus Beyer ble gjennomført på en forskrevet god måte i salen 26. oktober 2017.

På møtet ble det gjort orientering i logen for de fremmøtte som ønsket informasjon om hva Odd Fellow Ordenen står for.

En av dem heter Geir Ove Hippe fra Vikenstranda og er opprinnelig fra Valdres.

Han har satt seg godt inn i logens innhold og virksomhet på forhånd og takket ja til invitasjon denne kvelden. Foruten en stilig og høytidelig opplevelse i møtesalen ble det bevertning i salongen etterpå for de tre gjestene Fredrik Ols-son, Geir Ove Hippe og Tore Mankholm - selvsagt sammen med 46 fremmøtte brødre.

Noe av motivet for en av gjestene, Geir Ove Hippe var at han er relativt ny innbygger av Gjøvik og ønsker å knytte seg opp til Odd Fellow Ordenens loge nr. 99 Petrus Beyer. Han sier han kjenner flere brødre som er medlem av loge Veritas på Fagernes og håpet er at han kan bli tatt opp i vår egen loge om ikke alt for lenge. Ønsket er bl.a. å få være med på det årlige besøket på Fagernes. Vi håper logen mot- tar søknader fra de andre gjestene denne kvelden.

På kveldens ettermøte fikk logen besøk av Dagfinn Follerås. Han har 25 års erfaring som prest og 4 år som rådgiver ved Sykehuset Innlandet.

Foredraget denne kvelden gikk ut på det at livets ut- fordringer ikke alltid fører til det livet en forventet. Når krisene kommer er det lett å gruble over hvorfor dette skulle hende en selv.

Han viste til et godt eksempel fra Alf Prøysens diktning. Visa om gutten som skulle lage sybord med mange skuffer under som julepresang til mor sin forteller at dette ikke gikk helt som det skulle. Det ble ingen sybord. Så fant gutten til slutt på at det kunne bli en skjærefjøl, «for det ville hun sikkert ha og hun ble sikkert glad, for at det er en nyttig ting kan ingen komme i fra.» I dette som i mange andre sammenhenger som ikke ender slik som forventet er det lett å falle for fristelsen til å gi opp og gruble over at en ikke fikk det til. Negative tanker gjør noe med en selv og omgivelsene. Som prest fortalte Follerås at han fulgte mange til livets slutt. De fleste mennesker på den siste terskelen av livet er ofte opptatt av hva de skulle ha gjort eller har tunge tanker om ting som ikke gikk som forventet.

Vi har alle et valg i hvordan vi vil tenke. Livets utfordring- er krever stort sett at vi aksepterer det som skjer, selv om det ikke var slik vi hadde sett for oss. I vår tid skjer det omstillinger i arbeidslivet, i privatlivet, i skifte av bosted og når sykdom rammer en av våre nærmeste eller oss selv. Gjennom at vi selv kan velge hva vi vil tenke står vi også fritt til å styre vår egen måte å ta tingene på.

Dagfinn Follerås slutter som prest i Vardal. Han ble over- rakt en gave av UM som takk for at han stilte med et spen- nende og engasjerende foredrag.

Håkon Rønnevig, redaktør



Gode brødre

Jeg er nå snart ferdige med første halvår som Storrepresentant. Det har vært travelt så tiden har gått fort. Jeg har vært så heldig og fått med meg 6 Embedsinnstallasjoner i Distrikt 10. Dessuten har jeg deltatt i kurs/instruksjon for nye Embedsmenn. Den siste begivenheten ble den høytidelige overrekkelser av 25 års Veteranjuvel til vår DSS Johnny Lund.

Jeg gleder meg til å følge med utviklingen videre i vår loge.

Vårt nye Embedskollegium er godt i gang, og med innvielse av 3 nye brødre i høst ser det veldig bra ut. Venneaften ble meget godt gjennomført med Overmester og Undermester i spissen.

Rekruttering er jo alltid viktig, for uten nye medlemmer blir møtene meget amputert. Vår Orden trenger nye medlemmer for å holde nivået på antall medlemmer i dag og også for vekst og nødvendige kontinuitet slik at vi ikke stopper helt opp.

Når vi nå har tatt opp 3 nye brødre og de kommer på møtene er det viktig å være inkluderende og ikke bare tenke på oss selv, men” vi må se den andre”.

For mitt vedkommende betyr det mye å komme inn i en krets som har det hyggelig og vil deg vel. Det første jeg merket meg i min første tid i Petrus Beyer var at” alle så meg” og det må vi fortsette å gjøre mellom gamle og nye logebrødre for å beholde vår trivsel og logen gode indre liv.

Så kjære brødre og nye Embedsmenn : her er et lite notat og stikkord til ettertanke som kan sette oss i den rette Odd-fellow ånd:



- Gi det beste av deg til dine brødre
- Ha et åpent sinn for rettferdighet
- Vis kjærlighet- vær sannferdig
- Vis ansvar for de oppgaver som pålegges deg
- Vær ikke redd for å vise ydmykhet!
- Ta vare på indre verdier
- Vis forsoningsvilje
- Ha vidsyn og knytt brødrene sammen
- Styr med klokskap

Mitt håp er at dette vil få frem noe av det beste i oss.

Jeg ønsker alle brødrene en

God Jul og et Godt Nyttår!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Tore Engen, Storrepresentant

PB-Posten i samtale med bror Arild Haugen



Denne gangen tok vi kontakt med vår bror Arild Haugen for en samtale. I svingen ved Seegård kirke i Snertingdal bor Arild sammen med sin samboer Sissel, hunden Linus og katta Dolly. Arild har 2 bonusdøtre Ann-Christin som yrkesbefal på Krigsskolen i Oslo og Mari som ass.leder i butikk på CC og bor i Nordlia. Arild er også bonusbestefar til Jonas.

Etter mangeårig innfallsvinkel med nysgjerrig interesse for loger generelt tok Magne Myrheim en dag kontakt over telefon. Han hadde via Bror DSS Johnny Lund fått høre at Arild var interessert i Odd Fellow Ordenen som et alternativ til Frimurerordenen.

Magne tok turen til Arild mens Sissel var på korøvelse. Det ble en fruktbar samtale om det å være logebror i Odd Fellow. Magne må ha presentert logen på en utmerket måte for 9. April 2015 ble Arild Haugen opptatt i loge nr. 99 Petrus Beyer.

Arild forteller at han var drosjeeier og arbeidsgiver i flere år inn til han ønsket å prøve noe annet. I 2013 startet han som bussjåfør i Nettbuss og ble umiddelbart fast ansatt med stasjoneringssted Kapp i en turnus eller fast rotasjon sammen med 6 andre sjåførere. Arbeidstider på dag, kveld og helger medfører noen utfordringer i forhold til logemøtene på torsdager. Det kan fort skje at jobb går foran loge når arbeidsmiljølov, kjøre- hviletidsbestemmelser og bytte med kolleger setter hinder for å skifte jobbuniform med logeantrekket. Det har så langt gått bra.

I fritiden når høsten nærmer seg går Arild inn i det han kaller for jaktmodus. Jakt er ensbetydende med rekreasjon, sosialt samvær, fysisk aktivitet, frisk luft og samspill med hund. Arild er like opptatt av det som av å legge ned byttedyr som hare, rådyr og elg.

Kanskje er det nærliggende å utnytte den fine naturen i Snertingdal ikke bare når løvet på trærne gulner men også i årets andre årstider.

Arild forteller at han har vært radioamatør i over 30 år. I vår Orden finnes en egen radioklubb, Odd Fellow Ham Radio Club (OFHRC) som det går an å kalle opp på kortbølgen hver lørdag/søndag. Her møtes nordiske brødre via radio. Arild har redusert sine aktiviteter som radioamatør. Konsekvensene blir kanskje at han går glipp av «may day» meldinger fra andre Odd Fellow loger. Hvem vet om ikke nøden i fremtiden består av sterkt synkende interesse hos andre radioamatører.

PB-Posten har stilt disse spørsmålene til vår bror:

Hva forventet du av logen da du startet opp? Har ditt medlemskap i logen så langt svart til dine forventninger? Hvordan ønsker du at logen skal utvikle seg videre?

Arild forteller at hans forventninger ved oppstart var sterkere grad av pedagogiske føringer og vektlegging av normer. Likevel er logen en trygg havn der han møter likesinnede. Han viser til Petrus Beyer sangen der vi synger at alle er vi like, uavhengig av hva vi gjør eller hvem vi er. Det er et godt utgangspunkt for å lære hverandre å kjenne.

Arild fortsetter: Jeg tror at hvis logen skal ha en fremtid må det tenkes nytt. Da mener jeg ikke nødvendigvis det rituelle i logesalen. Vi bør se nærmere på hvordan logen organiseres på ettermøtene. Jeg synes det er spesielt at nye brødre plasseres i Privatnemda. Hvis du har fått et nytt bekjentskap og inviterer denne hjem til deg, setter du da gjesten til å servere?

Påstanden om at nye brødre blir godt kjent med de andre brødrene gjennom å være i Privatnemda er jeg uenig i. Jeg synes at det bør være 3. grads brødres oppgave å utgjøre Privatnemda slik at nye brødre kan delta i det sosiale i salongen før og etter logesalen og blande seg med de andre brødrene under taffelet. Det kan bidra til at flere eldre brødre møter ved at man har får en oppgave i logen og at yngre brødre utvikler seg i sitt medlemskap.

Jeg er også opptatt av at gradspillene blir gjennomført så korrekt som mulig ved at alle aktørene bestreber seg på best mulig gjennomføring. Dette går på den anseelsen logens fortjener. Det må også gjelde brødrene på benkene, som må vise aktelse overfor den etikette som er etablert. Logemøte skal være høytid.

Etisk post er etter min mening et veldig viktig innslag på ettermøtene. Innholdet bør gi refleksjon og ettertanke. Det er fint at man benytter eksterne foredragsholdere, men hvis mulig også fra egne rekker.

Ellers synes jeg at måltidene på ettermøtene gjerne kan innskrenkes til å være av det lette og enkle slaget. Å spise

ved 21-22 tida en tung middag gjør at noen styrer unna ettermøtene, noe som er beklagelig. Kanskje det er på tide å legge om måltidene når det ikke er spesielle anledninger. Til slutt har Arild følgende hilsen:

Jeg ønsker alle brødre i loge nr. 99 Petrus Beyer en god og fredfull jul med tro og tradisjoner slik den enkelte måtte ha et forhold til. Jeg håper at verden er et like bra eller bedre

sted å være i året 2018. Så håper jeg på at flere brødre møter til logekveldene våre.

Takk til Arild Haugen som vi også ønsker en god jul og et godt nytt år til.

Håkon Rønnevig, redaktør



Litt statistikk om gjennomsnittsalder ved installasjon av våre embedskollegier

Vi har nettopp installert et ungt, spennende og særdeles lovende nytt Embedskollegium.

I den forbindelse har det kommet mange hentydninger og påstander om at dette må være det yngste kollegiet vi har hatt. De hadde en gjennomsnittsalder ved installasjonen på 53 år. Det ble derfor naturlig å undersøke om dette stemte med virkeligheten.

Ved å gå igjennom listen over alle kollegier siden starten, finner vi mye interessant.

Vi kan raskt slå fast at ovenstående påstander ikke stemmer helt med virkeligheten.

Det første kollegiet med Sverre Bolstad som Overmester, hadde tilsvarende en gjennomsnittsalder på 50,2 år ved installasjon. Hva så med resten?

Kollegium nr. 2 med Ingvar Berge som OM hadde den laveste gjennomsnittsalder vi har hatt med kun 46,8 år, og Ingvar Berge som den yngste OM noensinne, med 49 år ved installasjon.

Kollegium nr. 3, med Kjell Bertelsen som OM, hadde 50, 6

år i gjennomsnitt, og var også yngre enn nåværende. Men derfra og videre har alle kollegier hatt et høyere gjennomsnitt enn dagens, og de kan derfor rangeres som det fjerde yngste i forhold til alder. Så vet vi det.

Vi kommenterer stadig vekk at gjennomsnittsalderen i logen øker hele tiden, nå er den på ca. 65 år. En interessant oppdagelse allikevel er at samtlige embedskollegier unntatt ett har vært under 60 år i gjennomsnitt ved installasjon. Det tiende kollegiet med OM Eirik Asplin hadde 61 år i snitt. Vi kan også gratulere Jan Erik Karlsen som vår 20. Overmester.

Som sist installerte i høst blir Skattmester Helge Ødegård vår valgte embedsmann nr. 100.

Ovenstående er vel kanskje ikke så interessant for de fleste, men undertegnede er veldig glad i å leke og drolle med tall og statistikker, så derfor ovenstående tull og tall.

Øyvind Schnell

Ord om vennskap

Nedenstående ord er noe jeg har “lånt” av andre, og noe har jeg funnet på selv etter hvert som jeg har oppdaget de verdier som godt vennskap gir.

Begrepet vennskap er omtalt helt tilbake til Aristoteles tid. Han beskriver oss som sosiale vesener, og at det gode liv lever vi sammen med andre mennesker. Antikkens filosofer mente vi blomstrer som mennesker ved å delta i det sosiale fellesskap.

Gode venner gjør deg godt. De bidrar til sinnets munterhet og har helende effekt på psyken. Venner roer ned stress og virker beskyttende mot stressødeleggende effekter på kroppen – som f.eks. aldring.

Når folk blir utsatt for ekstreme påkjenninger, vil som regel de som har gode venner klare seg best. Når vi i tillegg vet at det å bli isolert er en torturmetode, skjønner vi betydningen av vennskap.

Å være sammen med en god venn er ikke en nøytral opplevelse. Når du kjenner at det kommer noe fint ut av møtene, og at det gir deg en god opplevelse av å være styrket,

da har du en god venn. Hvis du har venner for å oppnå noe, eller du føler deg tappet eller nedstemt etter å ha hatt omgang med enkelte, bør du vurdere om dette vennskapet har verdi.

Et vennskap skal tåle en frisk diskusjon, men hvis du blir utsatt for systematisk trakassering, så kan det bryte deg ned. Slike vennskap må en komme seg ut av.

Ekte venner som velger hverandre med gode intensjoner, er et av livets mest dyrebare og viktigste kvaliteter – livets D-vitamin. I et godt vennskap byr vi hverandre på utfordringer, og vi vokser sammen og hver for oss. Gode venner vil hverandre godt, og gir hverandre mot og medspill.

Vennskap er også å kunne tie sammen, sa en eldre mann en gang i min ungdom. Dette utsagnet har satt seg fast i meg, og jeg forstår det bedre og bedre.

De fleste av oss velger venner ut fra et felles verdisett. Et godt vennskap handler om å forstå og bli forstått. En god venn er den som blir stående når alle de andre har gått.

Vennskap er å få og motta, men minst like viktig er det å kunne gi og yte. Vi har nok alle her kjent på den gode følelsen det er å kunne være der for noen når det trengs. Selv er jeg av den oppfatning at det kan være like godt å kunne gi som å få!

Forsøk å være deg selv. Mange er redde for å bli avvist. Vi mennesker har to elementære behov: Det å høre til, å bli elsket – og behovet for medbestemmelse over eget liv. Disse står ofte i konflikt. Manger er redde for å være seg selv fordi de frykter avvisning. Avvisninger får vi alle. Det skal vi lære av!

Det er forskjell på venner og bekjente. Hvor mange venner trenger jeg? Jeg kommer langt med én god venn! Dette handler også om hvilken type en er; en introvert type trenger ikke så mange nære venner som ekstroverte mennesker. Jeg skal være bevisst på hvor nært jeg tillater dem å komme innpå meg, og hvor langt jeg tillater meg å komme innpå dem.

Men kjære brødre! På tross av at de fleste av dere nok kommer under betegnelsen bekjente mer enn venner, er jeg utrolig glad i dere og føler en samhørighet med den enkelte. Dere gir meg glede, positivitet og varme! Broderskapet i logen har tilført meg et privilegium jeg verdsetter høyt og som jeg trenger mer og mer.

En sann venn er en som aksepterer din fortid, har tro på din fremtid og liker deg akkurat slik som du er i dag.

Øyvind Schnell



Indlæg om unge brødres konstruktion og arbejde i loge nr. 119 Erik Glipping, Viborg

Jeg har som ung broder lyst til, at skrive lidt om hvordan vi i landets yngste Odd Fellow Broderloge, loge nr. 119 Erik Glipping sammensætter og arbejder i det af vore særlige udvalg som hedder Unge Brødres Udvalg (herefter UBU) - nemlig det udvalg som alle nye brødre, helt automatisk bliver en del af i forbindelse med deres indvielse i vores Loge.

Ifølge særlige love, for Broderloge nr. 119. Erik Glipping - Som blev godkendt i København d. 16.03.2015, lyder det således på side 2. under særlige udvalg, § 5 stk. 3.:

Unge Brødres Udvalg:

“Udvalget består af de ved terminens begyndelse to sidste 3.- gradsbrødre samt alle brødre med lavere grad - hertil kommer de brødre der indvies i terminen. Broder Fungerende Eksmester tiltræder udvalget. Det er udvalgets opgave, at medvirke til bedre forståelse af Ordnen samt fremsætte forslag, der sikre den nødvendige fornyelse af logens arbejde. Ældste 3.-gradsbroder er formand”

Ud fra ovenstående bestemmelse, har loge nr. 119 Erik Glipping nu et UBU bestående af Logens to yngste 3.-gradsbrødre - Ud over disse to yngste 3.-gradsbrødre er vi dd. 9. yngre brødre i udvalget, hvoraf de to sidste blev indviet 11.10. 2017 - Herudover er Broder Fungerende Eksmester tiltrådt udvalget - Med denne konstruktion kan vi, hvis det går som vi håber - meget let og inden udgangen af nuværende termin (2 årig periode), som slutter i april 2019 - blive endnu flere end de 12 brødre vi er lige nu i UBU.

Udvalgsopgaverne i UBU er som ovenfor defineret ved følgende udsagn:

“Det er udvalgets opgave, at medvirke til bedre forståelse af Ordnen samt fremsætte forslag, der sikre den nødvendige fornyelse af logens arbejde”

Disse to opgaver kan tolkes på mange måder og giver der- ved udvalget rig mulighed for, at arbejde med en bred vifte af tiltag.

UBU har eksempelvis arbejdet med, og indført et begreb vi kalder for en “storebroder” Det betyder helt simpelt det, at udover sin proponent, så stiller UBU en nyindviet broder, en’ af os yngre brødre fra UBU til sin rådighed. En ung broder som i det helt snævre, skal hjælpe den nyindviede broder tilrette med eks. ind og udgang af logen, hvornår og hvordan gør vi det forskellige, hvordan tiltaler vi hinanden, husk lige at knappe jakken osv. osv.

En af grundene til dette tiltag er den, at vor Loge er ny og

kun har 47 brødre i alt. Dermed er vore 3.-grads propo- nenter ofte optaget af embedsopgaver i forbindelse med af- vikling af logemøderne og kan bl.a. af den grund ikke altid påregne, at gå og sidde sammen med den broder de er pro- ponent for. Vi har ud over det rent praktiske i dette, også en tro på, at en sådan storebroderfunktion er en gevinst for både den nyindviede, samt den storebroder der “un- derviser” - Vi tror på det er en fordel for logen i al almin- delighed fordi, der på denne måde hele tiden er gang i en helt uformel belæring og repetition mellem den nyindviede og dennes storebroder. Vi tror på, at denne synergi i sidste ende kommer alle i logen til glæde og gavn, eksempelvis i form af en hurtigere indføring i logens måde, at arbejde på.

Et andet eksempel på en opgave som der arbejdes med i UBU er en opgave om, at indfri et ønske fra logens brødre om, at få et besøg til Odd Fellow Palæet i Kbh. sat i stand. Det har vist sig at være en lidt større udfordring end først antaget, men UBU arbejder ufortrødent videre med, at få dette projekt til at lykkes.

I 2016 stod UBU for første gang i spidsen for en større indsamling i forbindelse med afvikling af Viborg bys år- lige kræmmermarked. Denne indsamling bestod af “salg” af de omkringliggende virksomheders arealer til parkering for markedets gæster - Denne indsamling gav et godt resul- tat som blev overrakt til Logens humanitære kasse. UBU tager inden længe fat på arbejdet med, at planlægge næste års P-vagt indsamling - og med lidt justeringer hist og her, så tror vi på endnu en succesfuld indsamling, til glæde og gavn for dem som vi kan støtte via denne indtjening.

Processen forud for, og gennemførelse af disse tiltag, samt udvalgsarbejdet i sig selv er stærkt medvirkende til, at vi unge brødre får en god og hurtig forståelse for logens arbe- jde - Samtidig, har disse tiltag også, efter min mening, haft indflydelse på hvordan logen ser nye idéer og muligheder an på. Jeg tænker derfor på UBU som et godt sted at blive belært og beriget af hinanden, men også Broder Funger- ende Eksmester, som i samarbejde med embedsmands- gruppen hjælper UBU til rette med hvordan et logeudvalg arbejder og formidler dens mål, delmål og resultater ind i rammerne af egen loge, men også i forhold til Ordenens hovedsigte i særdeleshed - Jeg tænker også på UBU som et godt udvalg, at starte sit logeliv/logearbejde i. Bl.a. pga. den omfattende relationsproces som en nyindviet broder må i gang med i forhold til de øvrige brødre i Logen - Her i Loge nr. 119 Erik Glipping har vi, at gøre med et UBU som er stærkt medvirkende til, at nye og yngre brødre kan mødes og diskutere i et mere frit og uformelt forum - UBU mødes nemlig som oftest på skift i vore private omgivelser. Vi tror på, at netop denne mødeform er med til, at skabe et “rum” hvor vi har de bedste betingelser for, at bygge

vore nye relationer og venskaber op, til glæde og gavn for brødrene imellem, men dermed også til gavn for den dialog der går forud for de forslag til fornyelse af logens arbejde, som jo er en del af de to kerneopgaver der søges løst gennem UBUs udvalgsarbejde.

Som jeg har forsøgt at beskrive i dette indlæg, så har vi brødre i Loge nr. 119 Erik Glipping, en fast konstituering af UBU - Vi har løbende tilgang af nye brødre til UBU gennem hele terminen - Alle brødre i UBU har tale og stemmeret i forhold til udvalgets arbejde og beslutninger som

i øvrigt formuleres under støtte og vejledning fra Broder Fungerende Eksmester .

Til sidst i dette indlæg - Vil jeg gerne benytte lejligheden til, at sende vore Norske Brødre i loge nr. 99 Petrus Beyer, en hilsen samt et ønske om, at I og jeres familier må få en rigtig glædelig jul samt et godt og fremgangsrigt nytår.

Kærlig hilsen i VKS
Broder Henrik Ladefoged
Loge nr. 119, Erik Glipping



Samtale med bror Ivar Hugaas

Denne gang er det vår bror Ivar Erik Hugaas vi tar en prat med i PB-Posten. Som en introduksjon er Ivar født i Trondheim i 1950 og tråkket barneskoene på Støren. Ivar var bare åtte år da han med foreldre og tre eldre søstre kom til Gran på Hadeland. Som 21 åring giftet han seg med sin ungdomskjæreste Torill (fra Lunner) og det ble to gutter etter hvert som begge har gitt sine foreldre 5 barnebarn.

Ivar begynte på politiskolen i Oslo og tjenestegjorde i tiggerstaden fram til han ble ansatt i Gjøvik politidistrikt i 1976. Han forteller om sin tredelte karriere ; 13 år med ordens- og trafikkjenteste, 13 år som kriminalteknisk etterforsker og de siste 12 årene som leder av h.h.vis ordenstyrken i Gjøvik og leder for distriktets Felles Operative Enhet/fellesfunksjoner herunder stabsjef.

I etaten blir man tidlig pensjonist. Da passet det best for Ivar å fortsette som lagerforvalter i firmaet Didrikson Norge, der han var så heldig å få en pensjonistjobb.

For over 20 år siden var Ivar på en presentasjon i logen, men det ble med den gangen. Kollega og venn Jostein Sørum ble etter hvert fadder under opptak i 2004. Ivar har aldri angret på at han ble logebror.

Ivar forteller at han ikke husker at han hadde spesielle forventninger. På den tiden opplevde han at arbeidspresstet var stort på jobben. Logen ble en mulighet til å finne avstand til etaten og samtidig treffe voksne i en annen sammenheng. Han har funnet mer ro, avslapping og ikke minst truffet mange flotte personer. Det har passet bra for en som regner seg som et sosialt menneske.

Ivar nevner møtene i logesalen der innholdet er bundet opp i faste ritualer av ulike art. Han sier at det er lite rom for andre innslag enn etisk post der det gjerne kunne vært flere korte sekvenser. Ettertermøtene er også under tidspress p.g.a. lange logemøter, men han håper og tror at vi der kan utvikle flere gode innslag, noe vi har hatt flere av i høst.



Ivar berømmer et meget dyktig embedskollegium som har fått til mange fine møter. Gradspillene har vært gjennomført på en fremragende måte av de ulike aktørene. Ivar håper at flere ser det på samme måte

Til slutt vil vår bror komme med et ønske mot høytiden:
« jeg ønsker alle brødrene en riktig god jul , takk for en fin høst – og jeg gleder meg til å treffe dere igjen i det nye året»

I vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Ivar Erik Hugaas

Så lenge skuta kan gå . . .

Er du en logebror i Odd Fellow Ordenen er du med på en livslang seilas – der du selv står ved roret.

Når det gjelder vår egen loge nr. 99 Petrus Beyer kan vi ikke si at den seiler sin egen sjø.

Den er tilsluttet Odd Fellow Ordenen og slik sett er vi en del av et større farvann.

Skal vi følge vår maritime fremstilling er det rom for vår loge å velge havner og steder som ikke nødvendigvis står avmerket på Ordenens kart. Våre ettermøter gir rom til å tenke nytt samtidig som dette er et viktige møtested for logens medlemmer.

For den som har trådt sjøbein på virkelige seilaser er det en ting som kan være avgjørende for liv og helse, nemlig hvilke egenskaper båten har når den kommer ut i hardt vær eller storm.

Det er fullt mulig å kullseile når bølger og vind står på som verst. På åpne havstrekninger kan du se store skip passere og forsvinne i havranden. Da er det små håp om å få hjelp til å få båten på rett kjø, hvis det da ikke er en nødpeil sender om bord.

Går vi tilbake til vårt utgangspunkt vil dette ikke ha vært noe problem i vår egen broderloge.

Den hjelp som nemd for omsorg bl.a. bringer, den oppmerksomheten som blir oss til del ved begivenheter og runde tall og det at vi er logebrødre på samme skute gjør at seilasen blir som kjølen under båten. Den holder båten last og brast så retningen er stabil. Selv om ripa kommer faretruende nær bølgene er du uansett trygt på vei til land når det verste uvær setter inn.

Mine egne erfaringer fra seilinger i Middelhavet er at været og forholdene kan snu brått. Da avhenger mye av seilerferdighetene. Hvordan båten skal ligge for å få maksimalt ut av vindkraften og om seilene evt. må justeres inn så ikke vinden tar tak i hele båten og den kommer ut av kontroll – det hører bl.a. med til det å kunne seile.

Nå er seiling i Middelhavet blitt en aktivitet som deles av mange. Det merkes spesielt nå du skal legge til en eller annen havn ute i øygruppene. Havna i Poros er et godt eksempel. Anløp som skjer tidlig på dagen er sikret kaiplass. Utover dagen og ettermiddagen må en regne med å bli kjent med mange seilere mellom egen båt og havna. Da ligger båtene på 3 og 4 rekker.

Inne på havna er det et yrende liv. Den velkjent lyden av motorsykler og biler som blander seg med grekernes høylytte rop forteller hvor landet ligger. Når seilbåten siger inn mot havna står en eller annen der og roper til deg : «How many laundries?» Tøyvask er nemlig en kjærkommen tjeneste for mannskap som har holdt ut lenge nok i vær og vind.

I Poros sto en eldre mann og ropte dette da vi nærmet oss havna. Jeg tror vedkomne manglet noen tenner og i bråket rundt syntes jeg det lød : « How many longdrinks » ? Jeg svarte fire og så for meg ankerdram på kaikanten. Det ble det ikke..

Til slutt ser jeg for meg et lite sted som heter Vathi på øya Sifnos i Cycladene. Når du kommer inn fra havet ligger stedet innenfor en smal åpning mellom to fjellknauser.

Det ligger i en amfiliknende bukt med sandstrand rundt hele. Vi delte bukta med to-tre andre seilbåter og svømte i land til ett av de få vertshusene som lå nede ved stranda. Det tok ikke lang tid før den beste maten sto på bordet ute. Å sitte slik og nyte herlig måltid og samtidig feste blikket langs sandstranden utover bukta med kritthvite små hus omgitt av fjell, lytte til stillhet akkompagnert av sjøfugler og en sval vind, kjenne sol og havluft tørke ramsalte havdråper og la tiden seile sin egen sjø – det er det nærmeste jeg har kommet et paradis.

For de som har levd en stund og trolig opplever at verden er langt fra noe paradis er det vanskelig å unngå å se utfordringer gjennom vår egen livsseilas. Her hjemme er vi stadig klar over at vi hører til et av de rikeste land i verden. Hva gjør denne velstanden med oss? Blir vi lykkeligere og mer tilfredse? Eller har vi tendens til å trekke stigen etter oss ?

I vår egen hverdag er det lett å miste evnen til å se at samfunnets viktigste verdier ligger i oss selv. Våre egne budord og levereregler er tidløse og uavhengig av om vi er rike eller fattige. Det er på mange måter av stor betydning at vi holder fast på disse. Det er gjennom fokus på logens innhold at vi utvikler vår egne personlige sider i et samfunn der vi er avhengige av hverandre. Vi trenger derfor logens felleskap, vi trenger samholdet og broderskapet. Når vi lever i pakt med Odd Fellow Ordenens innhold har vi rettet inn vår egen livskurs til beste for våre medmennesker.

Vi er alle på en slags reise – så lenge skuta kan gå. Er det ikke slik at ditt broderliv i Odd Fellow er et farvann der du selv står ved roret – når kursen er satt ?

Håkon Rønnevig, redaktør

